

РЕШЕНИЕ

№ 2842

гр. София, 10.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1728** по описа за **2020** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма], представлявано от С. П., чрез адв. М. Г., срещу Решение от 29.12.2019г., постановено по НАХД № 3394/2019 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 18-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-67 от 25.01.2019 г., издадено от член на Комисията за финансов надзор (КФН), изпълняващ правомощията на зам.-председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с която на основание чл.16, ал.1, т.19 от ЗКФН, във връзка с чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, във връзка с ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането, във връзка с §1, т.51 от ДР на КЗ на ЗД [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лв. за нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ.

С касационната жалба се релевират доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Посочено е, че неправилно с НП е наложено наказание, извършено в условия на „повторност“, като в АУАН не се съдържа пълно описание на фактите и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Сочи се също и че процесното НП не съответства на фактическата обстановка, описана в АУАН. Твърди се, че квалификацията на нарушението е неправилна и неправилно е

определена датата на извършване на нарушението. Твърди също, че извършеното административно нарушение се явява маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Наложено наказание не съответства на целите на административното наказание, посочени в чл.12 от ЗАНН. Изразено е искане да бъде постановено решение, с което да се отмени оспореният съдебен акт и да постанови ново решение, с което да се отмени НП. В хода на настоящето производство касаторът редовно призован, не се представлява.

Ответникът по касация – Комисия за финансов надзор, редовно призован, представлява се от юр. Г., която оспорва касационната жалбата и предлага да се остави в сила въззивното решение. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София- град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийският районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства и събраните в съдебното следствие гласни такива, е установил от фактическа страна, че в КФН е постъпила жалба с вх.№ 91-02-1154/02.08.2018 г. от П. С. Г., която касае липса на произнасяне по щета № [ЕГН], заведена пред ЗД [фирма], по застраховка „Гражданска отговорност“, по повод настъпило застрахователно събитие – ПТП, при което е увреден лек автомобил марка „Опел“, модел „Вектра“ с рег. [рег.номер на МПС] . Във връзка с жалбата КФН е изисквала необходимата документация от застрахователното дружество. Изисканата документация е представена от дружеството.

От представеното платежно нареждане е видно, че застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение по щетата на 13.08.2018 г., т.е. след законоустановения срок.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, на 11.09.2018 г. е издаден акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-1026 от В. Р. Ш., младши експерт в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“, управление „Застрахователен надзор“ при КФН за това, че ЗД [фирма] не се е произнесло в 15-дневния законов срок, регламентиран в чл.108, ал.1 от КЗ, в който е трябвало да бъде определен размерът на отпуснатото обезщетение или мотивирано да откаже плащане. АУАН е връчен на дружеството на 11.09.2018 г. и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не са постъпили възражения по него.

Въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление № Р-10-67 на 25.01.2019 г., с което на основание чл. 16, ал.1, т.19 от ЗКФН във вр. чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, предл.2 във вр. ал.1, т.2 от КЗ във вр. §1, т.51 от ДР на КЗ на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 108, ал.1 от КЗ.

Тази фактическа обстановка СРС е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката и събраните в хода на съдебното следствие гласни такива. С оглед доказателствата по делото съдът приема,

че АУАН и НП са издадени съобразно законовите изисквания, от компетентни органи. По същество на спора въззивния съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана правилно и че определената санкция е в законоустановения размер.

Така постановеното решение на СРС е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира за напълно правилни изводите на районния съд, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл.108, ал.1 от КЗ, като не се е произнесъл в 15-дневния срок от датата, на която застрахованото лице е завело уведомление за щетата и е представило всички изискуеми документи. След като в законовия срок не е последвало произнасяне по някой от изрично посочените начини, вкл. чрез мотивиран отказ, застрахователят е нарушил законовия текст. В случая е установено по безспорен начин неизпълнение на задължението за произнасяне по претенцията за обезщетение на щети. Административното нарушение е формално и осъществено чрез бездействие - със самото непроизнасяне в срока по чл.108, ал.1 от КЗ. Касационната инстанция приема, че районният съдия е изпълнил задължението си по чл.13, ал.1 от НПК за разкриване на обективната истина като служебно е предприел действия по събиране на доказателства чрез разпит на актосъставителя Ш.. При правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал районният съдия е направил правилен извод за осъществяване от касатора на състава на нарушението по чл.108, ал.1 от КЗ. Не е допуснато твърдяното в касационната жалба оплакване по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 от НПК – неправилно приложение на материалния закон.

В случая се касае за неизплащане на застрахователна премия по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, административно наказващият орган правилно е приложил нормата на чл. 108 от КЗ, тъй като систематичното ѝ място е в Глава девета „ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДЕЙНОСТТА ПО УРЕЖДАНЕ НА ЗАСТРАХОВАТЕЛНИ ПРЕТЕНЦИИ“, която се отнася да всички видове застраховки. Неоснователни са доводите, че неправилно е наложена санкция за нарушение, извършени при условията на повторност.

Към административната преписка са приложени доказателства за това, че дружеството е било санкционирано с влязло в сила НП № Р-10-497 от 29.06.2017 г. (влязло в сила на 08.02.2018 г.) за същото по вид нарушение. По силата на § 1, т. 37 от ДР на КЗ, „повторно нарушение“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. При повторно нарушение е предвидено административно наказание за юридически лица от 2 000 до 40 000 лева., с което административно наказващият орган се е съобразил и е наложил на дружеството имуществена санкция към предвиден минимум – 2 500 лв.

Съдът приема, че извършеното от касатора административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН - такъв, при който извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Затова санкционираното юридическо лице не следва да бъде освободено от административно-наказателна отговорност. В конкретния случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е

административно нарушение. Наказанието е наложено в условията на повторност, каквито доказателства безспорно са налице по делото.

Противно на твърдяното в касационната жалба, решаващият състав на СРС е анализирал с необходимата прецизност събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, при което по категоричен и несъмнен начин е установил фактите по делото, въз основа на които е стигнал до верни правни изводи.

Следователно не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер от 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – СОФИЯ ГРАД, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.12.2019 г., постановено по НАХД № 3394/2019 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 18-ти състав.

ОСЪЖДА ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия по финансов надзор съдебни разноски по делото в размер на 80 /осемдесет/лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: